

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 14. Periculum diutiarum pondus abijciendum esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

*Cordis oculis videte. Mortuus est, & ablatum
est ab Angelis in sinum Abrahae, familia diuitiis
videbatur plangens, Angeli non videbantur
gaudentes. quid ergo respondet diuitiis Abramam?
memento, fili, quia percepisti bona in vita tua.
Nihil bonum putasti, nisi quod in ista vita habui-
sti. Accepisti bona, sed transierunt dies, & totum
perdidisti, & torquendus in Inferis remansisti.*

§. XIV.

*Periculosem diuitiarum pondus abycentem
dum esse.*

*Si ita diuities laudantur, quis non malit
esse pauper? qui, ut securius coram latrone
cantat, quia est vacuus, neque timet spo-
lijs insidiantem; ita expeditius currit, per
ardua, ad cælum. Et verè S. Bernardus ait:
*Camelus unum solum pondus haberet, dines duo;
unum terrenarum possessionum, aliud pecca-
torum. Primum in morte deponitur, aliud ve-
lit nolit moriens retinet, nisi ante mortem de-
ponat. Immò & primum retinet, quia eti-
amsi diuitiae morientem deserunt, non de-
serit tamen pondus diuitiarum. Grauat
enim eum adhuc æs alienum, grauant depo-
sita, grauant doli & fraudes, quibus pecuni-
am aliasque res proximi interuertit; gra-
uat denique onus restitutionis. Quibus tot
ponde-**

ponderibus pressus in infernum submergitur, quasi plumbum in aquis vehementibus. Exod. 13.
 Hoc est enim talentū plumbi, & massa plumbea, quam vidit Zacharias in os mulieris proijci. Atrum enim atque argentum, quod avaritia deuorat, quasi metallum animam grauat. Qua de caussa, alibi dicitur: Coll. Eccl. 47.
gisti quasi aurichalcum aurum, & ut plumbum complesti argentum. Qui hostem fugit, omne onus, etiam hastam, etiam gladium, etiam scutum abiicit. In periculosa nauigatio, qui cum D. Paulo vehebantur, satiati Act. 27.
cibo allenabant nauem, jactantes triticum in mare. Fugimus capitalem humani generis inimicum: ad cælestem portum nauigamus, surgunt procellæ, periclitamur, & grande naufragium animæ nostræ instat; nec adhuc plumbum diuinarum abiicimus, & ire in mare Creticum jubemus? Si sapimus, cum Philosopho, id facimus. Melius est nostra, quam nos perire. Et in via, quæ nobis sunt onerosa, libenter damus alijs portanda. *Superflua,* ait S. Chrysostomus, *quaque amputa,* S. Chrys. fac pauperibus supplementum: nam si calceamenta quis supra mensuram pedibus adegerit, homil. 7.
itinere certè prolixiore sentiet impedimenta; & *vestimentum induens corporis statuæ excedens,* de poenit. eodens

222 Cap. IX. Dinitum, & pauperum
eodem implicabitur modo. Quod si superfluum
obiq^z inutile est, in pecunia fortius multò; & qui
supra quod satis est, habent, non modo in ipsa suf-
ficiencia, sed in quibusdam necessarijs impediun-
tur. Nam qui deforis in agone currunt, & ipse
exnuunt vestimenta, viam verò in calum feren-
tem, & eamdem arctam, & arduam, tot cum
impedimentis, quo modo poteris ambulare? Ve-
loci enim, & expedito cuiquam penè impossibili-
est consequi salutem. Quemadmodum ergo,
qui in altis sunt specubus, à fulmine nonfe-
riuntur; ita infima fortuna tutissima est: ab
auditione mala non timebit. Quæ est auditio
mala? quod fulmen illud? Discedite à me ma-
ledicti in ignem aeternum, qui paratus est diabolo
& Angelis eius.

Psal. III.
7.
Math.
25.41.

C A P V T I X.

Qualis diuitum, qualis pauperum mor-
esse soleat?

§. I.

Pauperum mors pretiosa, diuitum pessima.

 I vlla res est, quæ paupertatē com-
mendat diuitiasque odio dignas
facit, mors ea profectō est; nā eam
pauperes læti expectant, & s̄epe etiam op-
tanū